

Undervisningsministeriet vil endvidere i publikationen »Inspiration til bedre integration«, som udsendes til samtlige skoler i landet senere i år, beskrive de ansattes generelle underretningspligt over for kommunen efter lov om social service og i den forbindelse særligt omtale omskæring.

3.7. Det er ikke muligt på baggrund af statistiske oplysninger at fastslå, hvor mange sager om omskæring af kvinder/piger der har været her i landet, herunder om tallet er stigende eller faldende.

Der findes ingen trykte domme vedrørende omskæring af kvinder/piger. Justitsministeriet og Rigsadvokaten har endvidere ikke kendskab til sådanne straffesager. Det fremgår af en rapport fra januar 2003 fra den tværministerielle arbejdsgruppe om kvindelig omskæring, som er omtalt under pkt. 3.6. ovenfor, at den kommunale sundhedstjeneste i Odense ikke har konstateret tilfælde af omskæring blandt børn og unge med somaliske forældre, mens der ifølge børne- og ungelægeordningen i Købehavn og Århus er få piger, som bliver omskåret.

3.8. Hovedindsatsen over for omskæring af piger og unge kvinder må efter regeringens opfattelse fortsat bygge på holdningspåvirkning og oplysning over for flygtninge- og indvandrergrupper, der kommer fra lande, hvor kvindelig omskæring er integreret i den lokale kulturtradition, og hvor det derfor er udbredt, at kvinder er omskåret.

Efter regeringens opfattelse vil et mere effektivt strafferetligt værn imidlertid kunne understøtte den forebyggende indsats, idet det herved så tydeligt som muligt markeres, at kvindelig omskæring er en skik, som er helt uforenelig med normerne i det danske samfund.

Behovet for at supplere den forebyggende oplysningsindsats med et mere effektivt strafferetligt værn er efter regeringens opfattelse desuden blevet yderligere understreget ved, at repræsentanter for religiøse samfund her i landet for nylig offentligt har udtalt sig positivt om kvindelig omskæring.

Regeringen finder således, at den forebyggende oplysningsindsats mod kvindelig omskæring bør understøttes ved en skærpet lovgivning, jf. nærmere herom under pkt. 4 nedenfor. En skærpet lovgivning bør navnlig gå ud på at fravige kravet om dobbelt strafbarhed på dette område, således at der bliver sikker hjemmel til at straffe danske statsborgere og herboende personer, som foretager eller medvirker til kvindelig omskæring i et land, hvor omskæring er tilladt. Herved vil der samtidig være klar hjemmel til at straffe medvirkenshandlinger, der foretages her i landet – f.eks. i tilfælde, hvor herboende forældre her i landet

træffer foranstaltninger til at få deres piger omskåret under ferieophold hos slægtninge mv. i et land, hvor kvindelig omskæring ikke er strafbart.

4. Lovforslagets udformning

4.1. Lovforslaget indeholder tre hovedelementer. Det foreslås for det første, at der ikke skal gælde krav om dobbelt strafbarhed i tilfælde, hvor en dansk statsborger eller person, der er bosat i Danmark, foretager eller medvirker til kvindelig omskæring i udlandet. For det andet foreslås det at indføje en særlig bestemmelse i straffeloven om kvindelig omskæring. Endelig foreslås det, at forældelsesfristen for strafansvaret ved kvindelig omskæring tidligst begynder at løbe, når den omskårne pige fylder 18 år.

4.2. Straffelovens krav om dobbelt strafbarhed med hensyn til handlinger, som foretages på andre staters område af danske statsborgere og personer, der er bosat i Danmark, bygger efter straffelovens forarbejder navnlig på den opfattelse, at statens interesse i at kræve, at danske statsborgere og herboende personer overholder danske straffebestemmelser i udlandet, generelt – med undtagelse af visse tilfælde, der er reguleret i straffelovens § 8 – kun foreligger som følge af, at den danske stat som udgangspunkt ikke udleverer sine egne statsborgere til strafforfølgning i udlandet, og derfor bl.a. af hensyn til den fremmede stat må påtage sig selv at straffe for visse handlinger begået i udlandet. Dette hensyn rækker imidlertid ifølge denne opfattelse ikke længere end til, at dansk straffemyndighed bør omfatte handlinger, som også er strafbare i det land, hvor de er begået.

Hertil kommer naturligvis det generelle forhold, at kravet om dobbelt strafbarhed indebærer, at borgerne kan indrette sig efter lovgivningen på opholdsstedet.

Kvindelig omskæring er en alvorlig forbrydelse mod piger og unge kvinder, og på grund af indgrebets karakter og den sociale sammenhæng, hvori det typisk foretages, er der – sammenholdt med den generelt øgede rejseaktivitet over landegrænserne – en særlig risiko for, at forbudet mod omskæring bliver omgået ved, at indgrebet med forældres eller andre herboende personers medvirken foretages under kortvarige ophold hos familie mv. i et land, hvor omskæring ikke er strafbart. Det må endvidere antages, at den forebyggende oplysningsindsats over for de berørte befolkningsgrupper her i landet vil kunne understøttes væsentligt, såfremt det i lovgivningen klart markeres, at forbudet mod kvindelig omskæring ikke kan omgås ved at sende pigen eller den unge kvinde til udlandet for at få indgrebet foretaget dér.